

[Knud Jespersen.]

ned; vi er da vistnok nogle af de få i verden, der har patent på at gøre noget sådant.

Jeg vil alligevel spørge, om ikke ministeren finder det rimeligt, at ved projekteringen af den slags kender offentligheden planerne, dér kender kommunestyrets organer i denne by de planer, man omgås med, og dér kender offentligheden også noget til, hvad det er, man vil, og hvad man ikke vil, og dér tager man skyldigt hensyn til de beboere, der måtte bebo beboelsesværdige huse. Jeg er interesseret i at få at vide, om ikke ministeren finder, at dette her i alt fald ikke bør gentages, men at man i fremtiden må have klare projekter, klare planer, og at man må have kendskab til, hvad man vil, før man skrider til sådanne ubehagelige og ikke særlig venlige aktioner.

Ministeren for offentlige arbejder (*Damsgaard*):

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Jespersen, at jeg synes, offentligheden skal underrettes om sådan nogle sager, og det er den vel i grunden også blevet her.

I 1966-68 blev disse 18 ejendomme eksproprieret, og i efteråret 1973 indstillede Københavns kommune, at de skulle nedrives, så helt ukendt med, hvilke planer der lå om det, kan man jo ikke være i de interesse-rede kredse.

Nu ville det blive meget kostbart at bevare denne ene ejendom. De oprindelige beboere var jo flyttet ud, og så var der nogle andre, der havde taget den i besiddelse, men skulle den have været repareret på en rimelig måde på tag og fag og for de hærværksskader, der var sket — der har vist også været brand — ville det have kostet ca. 100.000 kr.; så var der andre reparationer til 15.000 kr., og det ville have kostet 20.000 kr. i driftstab om året. Det var således en dyr foranstaltning, syntes man, for det var jo ikke nogen absolut velegnet beboelsesejendom, når det andet var revet ned.

Så er tanken den, at med denne vejindføring fra Lyngbyvej gennem Fredensgade og videre i en beskeden udformning bliver der nok et areal ved siden af det, hvor denne ejendom har ligget, til rådighed. Jeg har forstået — jeg vil jo forhandle det med Københavns bystyre selvfølgelig, når det har været i trafikudvalget — at der bliver et grønt

område og et udsyn til Søerne, og jeg synes egentlig, den plan, der er forelagt, lyder ganske forstandig. Planen er ikke helt færdig, men i løbet af ganske kort tid har vejdirektoratet planen færdig for denne vejudvidelse gennem Fredensgade og videre, så jeg kan forhandle med Københavns kommune, og det er en vejplan, som skulle muliggøre, at den vældige trafik fra Lyngbyvej kan fordeles på en rimelig måde forbi Søerne ind til København.

Arne Larsen (SF):

Jeg vil gerne benytte lejligheden, da der nu er stillet spørgsmål om Lyngbyvejen, til at sige, at jeg er forundret over, at ministeren udtaler, at hans forgænger havde tiltrådt nedrivningen af 18 ejendomme og han derfor ikke fandt anledning til at blande sig i denne sag. Og det på trods af, at folketinget i maj måned 1973 vedtog et lovforslag om visse hovedlandevejsstrækninger i København, hvoraf det fremgik, at projekteringen af Søringen skulle ophæves, at projekteringen af Vestmotorvejens sydlige grens indføring skulle stoppes, og at den motorgade, som var besluttet i 1964 gennem Lyngbyvejen, ikke skulle udføres som motorgade, men at der kun var tale om en udvidelse af vejkapaciteten på det eksisterende gadenet, og endvidere at folketingets trafikudvalg skulle have alle planer forelagt, før man gik videre med dette projekt.

På samme tid, som folketinget altså har tilsluttet sig dette, arbejder man i vejdirektoratet med andre planer, og efter hvad jeg har forstået på pressen, ulejliges man ikke ministeren med bagateller. Dette anser jeg ikke for nogen bagatelsag, for i og for sig er folketinget sat ud af spillet i den periode, der er gået fra sommeren 1973 til i dag, hvor man altså fortsat har kørt efter gamle planer, brede og smalle løsninger osv. Men jeg har forstået, at ministeren er enig i, at vi skal have det, som folketinget har vedtaget: en udvidelse af det eksisterende gadenet, og intet andet. Men jeg vil samtidig spørge ministeren, om ikke også det indebærer, at vi bliver fri for nedrivning af ejendomme på Lyngbyvejen ved Hans Knudsens Plads, for her får vi måske et nedrivningsproblem, som er 10 gange større end det, vi arbejder med nu.